

Til Universitetsstyret
Fra Universitetsdirektøren

Sakstype: Diskusjonssak
Møtesaksnr.: D-sak 3
Møtenr.: 6/2019
Møtedato: 11. september 2019
Notatdato: 27. august 2019
Arkivsaksnr.: 2019/4852
Saksansvarlig: Hanna Ekeli
Saksbehandler: Jonny Roar Sundnes

Innspill til stortingsmeldingen om arbeidsrelevans i høyere utdanning

Henvvisning til lovverk, plandokumenter og tidligere behandling i styret

Kunnskapsdepartementet vil legge frem en stortingsmelding om arbeidslivsrelevans og ber institusjonene om innspill, jf. vedlegg 1. Fristen for å gi innspill er satt til 15. september, og departementet ber om at innspillene er styreforankret.

Hovedproblemstillinger i saken

Ambisjonen med stortingsmeldingen skal være å styrke kvaliteten og arbeidsrelevansen i utdanningene gjennom bedre og mer gjensidig samarbeid om samfunnets kunnskapsbehov og studentenes læring. Meldingen skal etter planen legges frem våren 2021.

Departementet angir et knippe sentrale problemstillinger som meldingen skal belyse. De handler om et arbeidsmarked i omstilling, om overgangene i utdanningssystemet, om læringsformer og praksisplasser mm. Med basis i de sentrale problemstillingene går departementet videre til å stille en rekke konkrete spørsmål.

Studieavdelingen har utarbeidet det vedlagte forslaget til innspill etter konsultasjon med utdanningskomiteen og med representanter for helse- og lærerutdanningene. Forslaget vil bli ferdigstilt fram mot høringsfristen medio september, blant annet med konkrete eksempler fra UiO.

Konsekvenser for økonomi, bemanning og lokaliteter

Ingen konsekvenser.

Arne Benjaminsen
universitetsdirektør

Hanna Ekeli
avdelingsdirektør

Vedlegg:

1. Invitasjon fra Kunnskapsdepartementet til å komme med innspill til stortingsmeldingen
2. Forslag til innspill fra Universitetet i Oslo





DET KONGELIGE KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Forsknings- og høyere utdanningsministeren

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

18/6637-1

10. april 2019

Invitasjon til å komme med innspill til stortingsmelding om arbeidsrelevans i høyere utdanning

Høyere utdanning skal bidra til at samfunnet videreutvikles, til å håndtere store samfunnsutfordringer og til å gi arbeidslivet tilgang til kvalifisert arbeidskraft, slik at vi kan sikre økonomien og velferden. Studentene som uteksamineres, har en viktig rolle for at ny kunnskap skal komme virksomheter og samfunnet til nytte og for å omstille norsk arbeidsliv. De er morgendagens gründere, medarbeidere og ledere.

Ett av regjeringens viktigste prosjekter er å øke kvaliteten i høyere utdanning. Grunnlaget for vår politikk ligger i Meld. St. 16 (2016–2017) *Kultur for kvalitet* (Kvalitetsmeldingen) og Meld. St. 4 (2018–2019) *Langtidsplanen for forskning og høyere utdanning*.

Norsk høyere utdanning holder jevnt over god kvalitet, og i dagens arbeidsmarked med lav arbeidsledighet får så å si alle med høyere utdanning jobb. Undersøkelser viser også at arbeidsgiverne stort sett er tilfredse med kandidatenes kompetanse. Like fullt må kvaliteten og relevansen i høyere utdanning heves, gitt utviklings- og omstillingsbehovene fremover og de høye ambisjonene vi har på samfunnets og studentenes vegne.

Jeg vil derfor legge frem en stortingsmelding der ambisjonen er å styrke kvaliteten og arbeidsrelevansen i utdanningene gjennom bedre og mer gjensidig samarbeid om samfunnets kunnskapsbehov og studentenes læring. Meldingen skal etter planen legges frem våren 2021. I tillegg til denne meldingen, foreløpig kalt arbeidsrelevansmeldingen, skal regjeringen legge frem kompetansereformen *Lære hele livet*, som omhandler etter- og videreutdanning, samt en stortingsmelding om internasjonal studentmobilitet som også vil

berøre samarbeidet mellom høyere utdanning og arbeidsliv. Arbeidsrelevansmeldingen vil sees i sammenheng med begge disse.

I arbeidet med denne stortingsmeldingen ønsker jeg god dialog med studenter, universiteter og høyskoler, arbeidslivet og øvrige aktører. Denne innspillsinvitasjonen er et ledd i dialogen.

Jeg har identifisert noen utfordringer arbeidsrelevansmeldingen må belyse:

- Arbeidsmarkedet er i omstilling, og kompetansebehovene endrer seg. Gapet mellom hva studentene lærer og hvordan de lærer og behovene i fremtidens arbeidsliv må ikke bli for stort.
- Overgangen fra høyere utdanning til arbeid er vanskelig for noen grupper. For kandidater fra noen av de disiplinbaserte utdanningene vedvarer den vanskelige arbeidsmarkedssituasjonen.
- Tilgangen til praksisplasser er for lav i mange studier, og kvaliteten på praksisen varierer.
- Det benyttes i for liten grad studentaktive lærings- og vurderingsformer som gir kandidatene ferdigheter som er viktige i arbeidslivet.
- Innovasjon og entreprenørskap vektlegges for lite i høyere utdanning.
- Det er et vedvarende problem at mange studenter ikke fullfører studiene.
- Mange studenter synes de ikke får god nok informasjon om hvordan de kan bruke kompetansen sin i arbeidslivet. Karriereveiledningen og informasjonen til studentene bør styrkes.
- Universitetenes og høyskolenes Råd for samarbeid med arbeidslivet (RSA) fungerer i varierende grad. RSA har hatt beskjeden effekt i utviklingen av studietilbudene.

Ambisjoner for arbeidsrelevansmeldingen

Ambisjonen for stortingsmeldingen er å styrke kvaliteten og arbeidsrelevansen i høyere utdanning. Studentene skal forberedes bedre på arbeidslivet og arbeidslivet skal få tilgang på relevant kompetanse som kan bidra til utvikling og omstilling.

Ambisjonene skal nås gjennom:

- bedre og mer gjensidig samarbeid mellom universiteter og høyskoler og arbeidslivet om samfunnets kunnskapsbehov, utviklingen av høyere utdanning og studentenes læring
- å styrke kvaliteten på praksis i utdanninger med mye obligatorisk praksis
- å styrke arbeidstilknytningen i utdanninger som har svak arbeidstilknytning i dag, inkludert gjennom økt bruk av praksis
- å styrke innovasjon og entreprenørskap i høyere utdanning

Spørsmål

Spørsmålene under skal være åpne nok til at dere kan gi oss de innspillene og refleksjonene som dere mener viktige. Jeg ønsker kortfattede svar og ber om at innspillet ikke overskrider 20 sider.

Fra universitetene og høyskolene ber jeg om styreforankrede svar. Jeg ber også om at dere legger til grunn at eventuelle endringer skal kunne gjennomføres innenfor dagens økonomiske rammer. Jeg ser gjerne at innspill fra studentinnovasjons- og entreprenørskapsmiljøene også reflekteres i innspillet fra institusjonene.

1. Hovedutfordringer som bør omtales i meldingen

I teksten over har jeg trukket opp utfordringer knyttet til arbeidsrelevans i høyere utdanning. Er dere enige i at dette er sentrale utfordringer? Hva vil dere eventuelt fremheve for å supplere eller korrigere utfordringsbildet?

Hvordan mener dere de store omstillingene vi står overfor (digitalisering, grønt skifte, migrasjon, etc.) påvirker samfunnets kompetansebehov, og hvordan bør arbeidslivet og utdanningsinstitusjonene samarbeide for å møte disse?

2. Samarbeid om høyere utdanning

Hvordan samarbeider institusjonen strategisk med arbeidslivet om utvikling av studieporteføljen?

Hvilke former for utdannings samarbeid mellom institusjonen og arbeidslivet fungerer godt, og hvilke fungerer mindre godt?

Kvalitetsmeldingen har forventninger om at studieprogrammer skal utvikles i samarbeid med arbeidslivet. Hvordan arbeider institusjonen for å realisere disse forventningene?

Hvordan arbeider institusjonen med å få arbeidslivet til å tilby muligheter for praksis? Hva trengs for å få flere studenter ut i praksis?

Hvilke erfaringer har institusjonen med å utvikle samarbeid mellom høyere utdanning og arbeidsliv gjennom internasjonale programmer og samarbeidsarenaer (f.eks. EU-programmer eller strategiske partnerskap med institusjoner i andre land)?

Hvordan kan universitetene og høyskolene bidra til at arbeidslivet får bedre kunnskap om kandidatenes kompetanse, inkludert for ph.d.-kandidatene? Hvordan fungerer læringsutbyttebeskrivelsene i kommunikasjonen med arbeidslivet?

3. Samarbeid om studentenes læring

Universiteter og høyskoler samarbeider med arbeidslivet om studentenes læring på mange måter (for eksempel ved bruk av praksis, reelle oppgaver fra arbeidslivet, gjesteforelesere, delte stillinger, etc.). Hva er erfaringene med og omfanget av slikt samarbeid? Hvordan kan slikt samarbeid bygges ut?

Hvordan arbeider institusjonen med å rekruttere undervisere med erfaring fra arbeidslivet?

Hvordan kan universiteter og høyskoler og arbeidslivet samarbeide for å øke arbeidsmarkedstilknytningen i studieprogrammene i disiplin-fag, som for eksempel i humaniora, samfunnsvitenskap og naturvitenskap?

Hva er de viktigste grepene for å sikre at studentene får god informasjon og veiledning om hvordan de kan bruke kompetansen sin i arbeidslivet?

Innovasjons- og nyskappingskompetanse skal inngå i alle studieprogram, jf. Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk. Mange institusjoner har også egne studietilbud og studentaktiviteter som bidrar til innovasjon og entreprenørskap. Hvordan arbeider institusjonen for at studentene skal øke sin kompetanse på dette området?

4. Myndighetsnivå

Hva er barrierene for samarbeid i dagens system? Er det for eksempel forhold i lov og forskrifter som hemmer samarbeid om utdanning mellom universiteter og høyskoler og arbeidslivet?

Hvilke tiltak kan tilrettelegge for bedre samarbeid om høyere utdanning? Hva kan myndighetene eventuelt bidra med?

5. Eksempler

Jeg ber om 1–3 eksempler på godt samarbeid med arbeidslivet om høyere utdanning. Jeg vil at eksemplene også skal synliggjøre hvor omfattende samarbeidet er, for eksempel hvor mange fagmiljø og/eller studenter som er involvert.

6. Supplerende spørsmål om kvalitet og relevans i obligatorisk praksis for helse- og sosialfag- og lærerutdanning

Helse- og sosialfagutdanninger

Meld. St. 13 (2011–2012) *Utdanning for velferd – Samspill i praksis* la grunnlaget for et tettere samarbeid mellom tjenestene og universitetene og høyskolene om helse- og sosialfagutdanningene for å møte tjenestenes kompetansebehov. Helse- og sosialfagutdanningene styres gjennom en felles rammeplan og nasjonale retningslinjer for den enkelte utdanning. Styringssystemet skal sikre kvalitet og relevans i utdanningene og har som mål at

utdanningene og tjenestene samarbeider mer om det faglige innholdet i utdanningene. Universitets- og høgskolerådet sluttførte i 2016 et prosjekt (Praksisprosjektet) som belyste flere utfordringer med praksisstudier i helse- og sosialfagutdanningene, og kom med forslag til løsninger. God kvalitet i praksisstudiene er viktig for den totale kvaliteten på utdanningene.

Sett i lys av dette kunnskapsgrunnlaget, hva er de største utfordringene for et gjensidig samarbeid mellom institusjonene og tjenestene? Hvilke tiltak kan være egnet for å løse utfordringene?

Hva kjennetegner et velfungerende samarbeid mellom utdanningene og praksisfeltet, og hvordan bidrar et slikt samarbeid til utvikling av utdanningene?

Hvordan kan samarbeidsavtalene mellom institusjonene og tjenestene bidra til økt kvalitet og relevans i praksis i helse- og sosialfagutdanningene?

Hvordan bidrar samarbeidsorganer til å skape gode rammer for blant annet praksisstudier, kombinerte stillinger, veilederkompetanse, FoU og tjenesteinnovasjon?

De nye retningslinjer for helse- og sosialfagutdanninger åpner for nye måter å gjennomføre praksisstudier på. Hvordan ser institusjonen for seg at nye praksismodeller kan bidra til økt læring og samarbeid mellom tjenestene og UH-sektoren?

Lærerutdanning:

Kvaliteten i lærerutdanning avhenger av innsats både fra lærerutdanningsinstitusjonene og fra skolene og barnehagene der studentene har praksis. Et hovedgrep i strategien *Lærerutdanning 2025* er derfor styrket samarbeid mellom aktørene i lærerutdanningsfeltet og partnerskap mellom skole- og barnehageeiere og lærerutdanningsinstitusjoner. For å følge opp strategien er det opprettet to nye fora, et partssammensatt forum (NFLP) og et ekspertråd (Faglig råd).

Hva er de viktigste utfordringene for et gjensidig samarbeid mellom aktørene i lærerutdanningsfeltet og barnehageeierne, og hvordan kan de etablerte samarbeidsforaene bidra til å møte disse?

Hva kjennetegner et velfungerende samarbeid mellom utdanningene og praksisfeltet, og hvordan bidrar samarbeidet til utvikling av utdanningene?

Avslutning

En tilsvarende invitasjon til å gi skriftlige innspill er også sendt til aktørene i arbeidslivet (se nettsiden for meldingen: regjeringen.no/arbeidsrelevans). Jeg vil også legge opp til innspillsmøter i arbeidet med meldingen. De skriftlige innspillene og innspillsmøtene vil utgjøre en viktig del av kunnskapsgrunnlaget for arbeidsrelevansmeldingen.

Jeg ber om at innspillene sendes til Kunnskapsdepartementets postmottak: postmottak@kd.dep.no. Innspillene er offentlige etter offentlighetsloven og blir publisert på stortingsmeldingens nettside. Nettsiden inneholder informasjon om arbeidet med arbeidsrelevansmeldingen og vil bli oppdatert med relevante nyheter. Frist for å sende innspill er **15. september 2019**. Jeg mottar gjerne innspillene tidligere om det er anledning til det.

Med hilsen

Iselin Nybø

Adresseliste

Ansgar Teologiske Høgskole	Fredrik Fransons vei 4	4635	KRISTIANSAND S
Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo	Postboks 6768 St. Olavs plass	0130	OSLO
Association of Norwegian Students Abroad	Storgt. 19	0184	OSLO
Atlantis Medisinske Høgskole	Postboks 4290 Nydalen	0402	OSLO
Barrat Due musikk institutt	Postboks 5344 Majorstuen	0304	OSLO
Bergen Arkitekthøgskole BioCEED	Postboks 39	5841	BERGEN
Bjørknes høyskole CEMPE	Lovisenberggt. 13	0456	OSLO
Center for Computing in Science Education	Postboks 1048 Blindern	0316	OSLO
Centre for Engaged Education through Entrepreneurship	Norges teknisknaturvitenskapelige universitet NTNU	7491	TRONDHEIM
Centre of Excellence in Film and Interactive Media	Høgskolen i Lillehammer	2604	LILLEHAMMER
Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning	Postboks 1093	5809	BERGEN
Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning	Thrond Nergaards veg 7	7044	TRONDHEIM
Excellent Information Technology Education	Norges teknisknaturvitenskapelige universitet NTNU	7491	TRONDHEIM
Fjellhaug Internasjonale Høgskole	Sinsenvn. 15	0572	OSLO
Forsvarets høgskole	Postboks 800, Postmottak	2617	LILLEHAMMER
Handelshøyskolen BI		0442	OSLO
Høgskolen i Innlandet	Postboks 400	2418	ELVERUM
Høgskolen i Molde	Postboks 2110	6402	MOLDE
vitenskapelig høgskole i logistikk			
Høgskolen i Østfold		1757	HALDEN
Høgskulen for landbruk og bygdeutvikling	Arne Garborgsveg 22	4340	BRYNE

Høgskulen i Volda	Postboks 500	6101	VOLDA
Høgskulen på Vestlandet	Postboks 7030	5020	BERGEN
Høyskolen for Ledelse og Teologi	Micheletsvei 62	1368	STABEKK
Høyskolen Kristiania Komite for kjønnsbalanse og mangfold i forskningen			
Kompetanse Norge	Postboks 236 Sentrum	0103	OSLO
Kriminalomsorgens utdanningssenter			
Kunsthøgskolen i Oslo	Postboks 6853 St Olavsplass	0130	OSLO
Lovisenberg diakonale høyskole	Lovisenberggaten 15 B	0456	OSLO
MaTRIC			
MF vitenskapelig høyskole for teologi religion og samfunn	Postboks 5144 Majorstua	0302	OSLO
Musikkteaterhøyskolen	Trondheimsveien 137	0570	OSLO
Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen	Postboks 578	1327	LYSAKER
NLA Høgskolen	Postboks 74	5812	BERGEN
Nord universitet	Postboks 1490	8049	BODØ
Norges Dansehøyskole	Postboks 2956 Tøyen	0608	OSLO
Norges forskningsråd	Postboks 564	1327	LYSAKER
Norges Handelshøyskole	Helleveien 30	5045	BERGEN
Norges idrettshøyskole	Postboks 4014 Ullevål Stadion	0806	OSLO
Norges miljø- og biovitenskapelige universitet	Postboks 5003	1432	ÅS
Norges musikkhøyskole	Postboks 5190 Majorstua	0302	OSLO
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet		7491	TRONDHEIM
Noroff høyskole	Postboks 2544	4678	KRISTIANSAND
Norsk barnebokinstitutt	Postboks 2674 Solli	0203	OSLO
Norsk Gestaltinstitutt AS	Pilestredet 75C	0354	OSLO
Høgskole			
Norsk høyskole for helhetsterapi	Husvikveien 105	3113	TØNSBERG
Norsk studentorganisasjon	Holbergs gate 1	0166	OSLO

Organisasjon for norske
fagskolestudenter

OsloMet –

storbyuniversitetet

Politi­høgskolen

Postboks 5027

0301

OSLO

Majorstuen

ProTed

Samisk høgskole

Hánnoluohkká 45

9520

KAUTOKEINO

Skrivekunstakademiet

Georgernes Verft

5011

BERGEN

Statens lånekasse for
utdanning

Postboks 430 Alnabru

0614

OSLO

Steinerhøgskolen

Professor Dahls gate 30

0260

OSLO

Stipendiatorganisasjonene
i Norge

Postboks 552 Sentrum

0105

OSLO

UNINETT AS

Postboks 4769 Sluppen

7465

TRONDHEIM

Unit - Direktoratet for IKT
og fellestjenester i høyere
utdanning og forskning

Abels gate 5A

7030

TRONDHEIM

Universitetet i Agder

Serviceboks 422

4604

KRISTIANSAND
S

Universitetet i Bergen

Postboks 7800

5020

BERGEN

Universitetet i Oslo

Postboks 1072 Blindern

0316

OSLO

Universitetet i Stavanger

4036

STAVANGER

Universitetet i Sørøst-
Norge

Postboks 235

3603

KONGSBERG

Universitetet i Tromsø –
Norges arktiske universitet

9019

TROMSØ

Universitets- og
høgskolerådet

Stortorvet 2

0155

OSLO

Universitetssenteret på
Svalbard

Postboks 156

9170

LONGYEARBYEN

Utdanningsdirektoratet

Postboks 9359 Grønland

0135

OSLO

VID vitenskapelige
høgskole

Postboks 184 Vinderen

0319

OSLO

Kunnskapsdepartementet
postmottak@kd.dep.no

Dato: 27.08.2019
Deres ref.: 18/6637
Vår ref.: 2019/4852 JONNYRSU

Innspill til stortingsmelding om arbeidsrelevans i høyere utdanning

UiO er et forskningsintensivt breddeuniversitet, og startet i 2018 en fornyet satsing på utdanning. En styrking av koblingen mellom forskning og utdanning skal virke samlende og kvalitetshevende, styrke profilen innad og utad, og samtidig være bred nok til å romme UiOs faglige mangfold. Den skal gjøre UiO i stand til å gi samfunnet kandidater som kan bidra til å løse vår tids store utfordringer.

UiO vil ta et særskilt ansvar for å frembringe ny kunnskap og løsninger i møte med komplekse samfunnsutfordringer, herunder behovet for å stimulere til etablering av nytt næringsliv. UiOs målsetning er å legge forholdene bedre til rette for å utdanne kandidater for fremtidens behov, samt stimulere til nyskapende forskning og til utveksling av kunnskap med næringsliv, organisasjoner, offentlig sektor og allmennheten.

UiOs pågående strategiprosess viser at fagmiljøene er særlig opptatt av å utnytte UiOs bredde og styrke gjennom utvikling av flere tverrfaglige studietilbud. Det er også et sterkt ønske om mer fleksibilitet i gjennomføringen av studietilbudet. Universitetet har en mangfoldig studentgruppe som stiller nye krav til både læringsformer og læringsmiljø, og satsingen på digitalt og fysisk læringsmiljø og campusutvikling er derfor sentral. Livslang læring er også et svært aktuelt tema, både som oppfølging av våre egne kandidater og som konkret etter- og videreutdanning for arbeidslivet.

Utdanningskvalitet er en bærebjelke i den pågående utdanningssatsingen og et sentralt prinsipp for all utdanningsutvikling ved UiO. Kvalitet må være et like sentralt prinsipp også i arbeidet med å utvikle og styrke kontakten med arbeidslivet. Begrepsparet teori og praksis brukes ofte, men språkbruken kan gjøre at man oppfatter de to lærings situasjonene som dikotome. Det må imidlertid være tett sammenheng mellom læringen som skjer på campus og læringen som skjer på arbeidsplassene.

Kandidatundersøkelsen 2018 viser at kandidater som opplever at de har opparbeidet seg god kompetanse på kommunikasjon av egne evner, i større grad har relevant jobb. Undersøkelsen viser også at jobbplanlegging utgjør en positiv forskjell for kandidatenes yrkesaktivitet, for eksempel ved at kandidatene har vært del av et forskningsnettverk eller forskningsprosjekt, hatt integrert praksis



Rektor

Postadr.: Postboks 1072 Blindern, 0316 Oslo
Kontoradr.: Lucy Smiths hus,
Problemveien 7, 9. et., 0313 Oslo

Telefon: 22 85 63 03
Telefaks: 22 85 44 42
postmottak@admin.uio.no
www.uio.no
Org.nr.: 971 035 854

på studiet eller hatt annen utplassering i arbeidslivet. For kandidatene hvor dette har vært fraværende, øker sannsynligheten for at kandidatene opplever utfordringer med å finne relevant jobb raskt. Mer eller bedre praksis i studieløpet er på toppen av listen over tiltak som kandidatene oppgir kan ruste dem bedre for arbeidslivets krav. Et sterkere samarbeid med arbeidslivet vil også bidra til å minske forskjellene mellom kandidatenes og arbeidsgivernes liste over hva som er de viktigste kvalifikasjonene i arbeidslivet.¹

Samarbeid om høyere utdanning

Målsetningen om kvalitet i alle ledd av utdanningsvirksomheten forutsetter nært og systematisk samarbeid mellom universitetet og praksisstedene. Universitetet kan ikke slippe taket i studentene mens de er i praksis, men må sammen med praksisstedene legge til rette for at studentene får like god og relevant oppfølging mens de er utenfor campus. UiO har i dag et rikt samarbeid med et stort antall virksomheter og bedrifter om forskning, utdanning og innovasjon. De største virksomhetene spiller en viktig rolle for UiO som hovedpartnere i større satsinger, men for det enkelte fagmiljø kan små virksomheter innenfor spesifikke bransjer være vel så viktige.

UiOs beliggenhet og status som hovedstadsuniversitet gir unike muligheter til å være i samspill med byen. I tett samarbeid med UiO og de andre utdanningsmiljøene i Oslo har Oslo kommune vedtatt en campusstrategi som åpner for tettere integrering mellom byen og lærestedene, skoler, bedrifter og kultur- og samfunnsinstitusjoner. Både kompetansemessig og økonomisk er det avgjørende for studenter, kandidater og ansatte å ha en slik nærkontakt med arbeidslivet i Norges kunnskapshovedstad. Campusstrategien vil påvirke hvordan vi innretter studieprogrammene og undervisningen, og ikke minst hvordan vi arbeider med å utvikle et helhetlig læringsmiljø for studenter og mer dynamiske karriereveier for kandidater og ansatte.

Det foregår allerede et bredt samarbeid med arbeidslivet på alle nivåer, fra Råd for samarbeid med arbeidslivet på institusjonsnivået til gjesteforelesere og eksterne deltakere og avtagere i programråd, evalueringspanel, fakultets- og instituttstyrer. Vi får likevel ikke nok ut av samarbeidet, avstandene innad på UiO blir ofte for store, utad framstår UiO som vanskelig tilgjengelig for mange samarbeidspartnere. På noen områder ser vi likevel ut til å lykkes godt. UiO har over tid prioritert samarbeid med skolesektoren høyt. Universitetsskolene er særlig viktige, og UiO vil videreutvikle dette konseptet. Universitetsskolene skal være paraplyen som samler det meste av UiOs samarbeid med skolesektoren, alt fra lektorutdanningen til samarbeidsprosjekter knyttet til skolenes faglige profil og tilbud om etter- og videreutdanning.

UiO skal også være et attraktivt studiested når det gjelder mulighetene for å implementere kunnskap, kommersialisering og entreprenørskap. Universitetet skal være et studiested som legger til rette for et bredt tilbud innenfor studentinnovasjon, et sted som fremmer innovativ tenkning, hvor studenter bidrar aktivt til verdiskaping i form av nye ideer, produkter og tjenester, og et

¹ «Kandidatundersøkelsen 2018», rapport utarbeidet av Rambøll i mai 2019, side 8-9. Hele undersøkelsen er tilgjengelig her: <https://www.uio.no/om/tall-og-fakta/kandidatundersokelsen/>

studiested som legger til rette for et bredt tilbud innenfor studentinnovasjon. «Av studenter, for studenter» er grunntanken i UiOs samarbeid med Insj UiO og Start UiO. Insj UiO er et tilbud til studenter som ønsker å etablere sin egen bedrift, mens Start UiO er en studentorganisasjon som har fungert som møteplass for studenter med interesse for innovasjon og entreprenørskap.

UiO og Oslo kommune er i ferd med å etablere CityStudio Oslo etter modell fra CityStudio Vancouver. I CityStudio Oslo skal studenter, med bistand fra forskere, ansatte i Oslo kommune og andre interessenter jobbe fram eksperimentelle byutviklingsprosjekter. At Oslo er Miljøhovedstad i 2019 er bakteppet, og målet er at Oslo skal bli en enda bedre og enda grønnere by å bo i. Arbeidet gir studentene en god og tverrfaglig plattform, og de vil bli godt kjent med de utfordringene en av Europas raskest voksende byer må løse. UiO og Oslo kommune har tatt initiativet til prosjektet, og samarbeidspartnere er AHO, NMBU, OsloMet og BI.

Samarbeid om studentenes læring

Kunnskapsutviklingen skjer stadig raskere, og en av de mest sentrale ferdighetene studentene skal lære er å tilegne seg ny kunnskap i et livslangt læringsløp. Et tett og økende samarbeid mellom akademia og et stadig mer kunnskapsintensivt samfunns- og arbeidsliv er en forutsetning for å ruste UiOs kandidater slik at de står sterkt i møte med utfordringene framtiden vil by på. Flere studenter vil vende tilbake til utdanningsinstitusjonene for faglig påfyll i løpet av karrieren sin, noe som stiller både nye forventninger og nye krav til universitetets samarbeid med arbeidslivet.

Praksis er også en læringsarena, og utdanningene har ulike faglige behov. Profesjonsutdanninger har en naturlig kobling til praksisfeltet, men vi ser at fagmiljøene tenker nytt også for de øvrige utdanningene når det gjelder å utvikle arenaer for ferdighetstrening. Dette skjer både internt på UiO gjennom ferdighetsemner, skrivetrening og rollespill, men også gjennom internship i næringslivet, frivillige, statlige eller kommunale virksomheter. Det er behov for mer av denne typen emner og arenaer i utdanningene. Effekten og nytten er stor der studentene selv bidrar i å bygge opp nye samarbeidsarenaer og praksistilbud. Det er også behov for at flere studenter velger å bruke tilbudene, og vi må legge bedre til rette for å lære av hverandre og samarbeide på tvers om felles prosjekter. De fremste utfordringene her er systematikk og skalering; initiativene har tidligere i stor grad vært avhengig av ildsjeler i fagmiljøene, og det blir mer krevende å utvikle denne typen tilbud dess større studentgrupper de skal gjelde for.

UiOs fremste kjennemerke skal være en tett kobling mellom forskning og utdanning. Dette må vi også bruke til å trene studentene i arbeidsmetoder, slik at de gjennom studiene også får erfaring med å bruke forskningsbasert kunnskap på måter de vil trenge i sitt framtidige arbeid. For eksempel arbeider JUS med å få rollespill og prosedyrekonkurranser inn i undervisningen, slik at studentene lærer å bruke det juridiske språket på en måte som gjør at klienter fra alle grupper og samfunnslag skal kunne forstå sine grunnleggende rettigheter. MN har lagt inn programmering som et ferdighetsemne i bachelorstudiene for å sette studentene i stand til å forstå og bruke det på sine framtidige arbeidsplasser. På SVs masterprogram Peace and Conflict Studies og Statsvitenskap tilbys studentene trening i konfliktforhandlinger gjennom blant annet simuleringsøvelser.

Behovet for styrket digital kompetanse er stort og økende. Digitalisering er imidlertid også fagutvikling, det er ikke noe som kan ligge på siden eller komme i tillegg i utdanningene. Kombinasjonen av klassiske ferdigheter og kompetanser kombinert med digitale læringsformer stiller nye krav og økt strategisk bevissthet om både pedagogiske utfordringer og utformingen av de fysiske rammebetingelsene for utdanningsvirksomheten. Flere av fakultetenes læringsentre har de siste årene vært gjennom omfattende oppgraderinger for å legge til rette for mer aktive lærings- og samarbeidsformer. Også Universitetsbiblioteket og museene er viktige arenaer for kunnskapsutvikling og formidling. Vi ser at UiOs utfordring er å koble disse arenaene sammen på en bedre måte slik at vi får hentet ut enda mer av det tverrgående potensialet de rommer.

Omfanget av internasjonalt samarbeid om praksis har hittil vært lite og spredt, men erfaringene hos dem som gjør dette er svært gode. HF startet med en satsning på praksis for mer enn ti år siden for å svare på utfordringene med mistilpasning for humanister på arbeidsmarkedet. Fakultetet har utviklet en rekke ulike former for praksis, også utenfor landets grenser. Vi ser for eksempel at studenter som har reist på praksisopphold gjennom Erasmus+ er mer fornøyd enn studenter som har reist på ordinær utveksling. Når vi sammenligner oss med partnerne våre i The Guild, det europeiske universitetsnettverket, ser vi likevel at andre har kommet lenger. UiO startet høsten 2018 arbeidet med å etablere et europeisk universitetsnettverk (EUN) som innebærer et tett og integrert samarbeid med seks høyt rangerte forskningsintensive europeiske universiteter. Samarbeidet innebærer også en mobilitetsatsning som skal øke kvaliteten og konkurransekraften vår i europeisk høyere utdanning.

Når målsetningen er høy kvalitet og tett samarbeid med praksisstedene, betyr det at volumet av studenter som har praksis ikke lar seg øke over natten. Arbeidet krever ressurser både ved universitetet og ved praksisstedene. Praksisen vil fungere aller best når den utvikles i takt med faglige behov og på en måte som integrerer læringen på campus og læringen på arbeidsplassene. Skal vi lykkes med et sterkere fokus på praksis i utdanningene, må vi som lærested prioritere mellom oppgaver og ha en klar vurdering av ressursbruk og ressursbehov. Alle endringer på utdanningsfeltet har imidlertid administrative omkostninger, samtidig som institusjonene er pålagt å bruke mindre administrative ressurser.

Myndighetsnivå

UiO møter ulike problemstillinger i arbeidet med å utvikle praksis og andre former for kontakt med arbeidslivet. Ved utarbeidelsen av dette høringsvaret har vi fått følgende innspill, som alle kan utdypes nærmere ved behov:

- Profesjonsutdanningene har ulike opplegg for finansiering av praksis som gir svært ulike vilkår for praksisgjennomføring. Det er svært store forskjeller mellom helse- og lærerutdanninger, men også i utdanninger som tradisjonelt har hatt mindre praksis, vil en vesentlig volumøkning kreve strategisk prioritering.

- Praksisopphold i utlandet er ikke inkludert i insentivordningene for internasjonalisering på samme måte som studieopphold i utlandet. Det er heller ikke like lett å få godkjent praksisopphold i utlandet som det er å få godkjent studieopphold i utlandet.
- Når studenter er i praksis, kan de regnes som arbeidstakere etter yrkesskadeforsikringsloven § 2 dersom de «gjør arbeid eller utfører verv i arbeidsgiverens tjeneste». Det er imidlertid ikke tilstrekkelig klart hvor stort omfanget av arbeidet må være og hvilket nivå det må være på for at studentene skal være omfattet.
- Kommunikasjonen mellom universitetet og praksisstedene er i stor grad papirbasert, og det er krevende å oversende opplysningene arbeidsgivere trenger for å gi studentene tilgang til datasystemer, journaler mm. Det er behov for smidigere løsninger på dette feltet, jf. det pågående prosjektet med en arbeidslivsportal.
- Råd for samarbeid med arbeidslivet er vanskelig å få til å fungere i tråd med intensjonen for en stor og heterogen institusjon som UiO. Det hadde vært mer hensiktsmessig om universitetet selv kunne definere hvordan og på hvilket nivå denne typen kontakt med arbeidslivet bør foregå.

Eksempler

Kunnskapsdepartementet ber om 1-3 eksempler på godt samarbeid med arbeidslivet om høyere utdanning. Departementet ber også om at eksemplene synliggjør hvor omfattende samarbeidet er, for eksempel hvor mange fagmiljø og/eller studenter som er involvert.

Forslag til eksempler fra UiO som vil bli skrevet ut fram mot høringsfristen:

- Prosjektforum
www.sv.uio.no/iss/om/samarbeid/prosjektforum/
- Sampraks
www.sv.uio.no/psi/om/aktuelt/aktuelle-saker/2017/fremtidens-helseteam-i-praksis.html
- Utviklingssemesteret på MN
<https://www.mn.uio.no/studier/utviklingssemester/>

Supplerende spørsmål for helse- og sosialfaglige utdanning

Et velfungerende samarbeid mellom universitetet og helsetjenesten er kjennetegnet ved at begge partene ser nytte av å ha studentene i praksis og tar aktivt del i studentenes utdanning. Studentene er kritisk avhengig av mengdetrening i reelle situasjoner for å bli gode helsearbeidere. Studentene skal oppleve at de er i praksis for å lære, men også for å bidra til virksomheten i helsetjenesten. Praksis bør starte så tidlig som mulig i studiet og være gjennomgående i hele studiet. Dette betyr at

praksisinstitusjonene må være klare for å ta imot studenter på alle stadier av opplæringen, men også at universitetet må tilrettelegge studieprogrammene for jevn praksisgjennomføring.

Vi ser at kombinerte stillinger er avgjørende for å ha et godt samarbeid. Selv om det kan være krevende formelt sett, er det svært viktig at de som underviser og veileder i helseutdanningene har en fot i begge leire. Den nære kontakten mellom vitenskapelig personell på universitetet og praksisfeltet øker også mulighetene for forskning og tjenesteinnovasjon. UiO legger blant annet til rette for prosjekt- eller masteroppgaver i samarbeid med praksisstedene, noe praksisstedene også har nytte av for å belyse aktuelle problemstillinger. Dette er også viktig fordi det lar oss gi et tilbud til praksisveiledere som ønsker å drive med forskning ved siden av.

UiO har praksisavtaler med universitetssykehus, lokalsykehus, primærhelsetjenesten og sykehjem. Sykehusene har et «sørge for»-ansvar, men vi opplever at kravene de møter til økt effektivitet kan gå ut over tiden de har til å ha studenter hos seg. «Sørge for»-ansvaret innebærer at enhver ansatt på sykehusene skal kunne veilede studenter, men for mange blir dette vanskelig i en travel hverdag. Hverken allmennlegene eller den kommunale helsetjenesten har et tilsvarende «sørge for»-ansvar. Det koster derfor penger å ha en student i praksis hos en allmennlege eller på et sykehjem, siden UiO må dekke henholdsvis tapt omsetning og frikjøp av tid for legene som skal veilede studentene.

Gode vilkår for praksissamarbeid er dermed også kjennetegnet av at helseinstitusjonene har tilstrekkelige ressurser til å kunne være gode praksissteder for studentene. Det å ha studenter hos seg må inngå som en naturlig del av driften ved helseinstitusjonen og må tas høyde for i arbeidet med vaktplaner og bemanning for å sikre god oppfølging av studentene. UiO arbeider kontinuerlig med å forbedre dialogen og avtaleverket med praksisstedene, slik at det gjensidig klarhet både om hva studentene skal lære og hvordan veiledningen legges opp i praksisperioden.

Gode samarbeidsavtaler mellom utdanningsinstitusjonene og helseinstitusjonene er avgjørende for kvaliteten i praksisgjennomføringen. Begge parter er avhengig av forutsigbarhet og langsiktighet i planleggingen av utdannings- og praksistilbudet til studentene. Studentene trenger informasjon på riktig tidspunkt i studieløpet, særlig hvis praksis innebærer reise og opphold et annet sted enn studiestedet. Samarbeidsorganene fungerer som gode arenaer for å drøfte denne typen avtaler og andre problemstillinger knyttet til både utdanning og forskning.

Supplerende spørsmål for lærerutdanninger

UiOs lærerutdanninger har vært i rivende utvikling de siste årene, både basert på aktiviteten ved ProTed, ett av UiOs sentre for fremragende utdanning, og universitetsskolesamarbeidet med utvalgte skoler i Oslo og Akershus. UiOs lektorutdanning er det mest tverrfaglige programmet ved UiO, og utdanningen er tett integrert med fagtilbudet ved de andre fakultetene. De ulike lærerutdanningene har hver sin egenart og ulike behov, også når det kommer til arbeidsrelevans.

Universitetsskolesamarbeidet er et samarbeid mellom UiO og utvalgte skoler i Oslo og Akershus. Prosjektet har som mål å videreutvikle lærerutdanningen, skape gode modeller for lærer-

studentenes praksis og øke forsknings- og utviklingsarbeid i skolene. UiO samarbeider med universitetsskolene om en rekke prosjekter basert på de tre samarbeidsprinsippene:

- Utvikling av lærerutdanningen
- Forsknings- og utviklingsarbeid i skolene
- Utvikling av lærerstudentenes praksis

Samarbeidet har vært svært vellykket og viser både hvor viktig det er med tett integrasjon av studentenes læring på campus og læring i skolen samt hvor viktig det er å ha praksisfeltet tett koblet på utdanningsutviklingen. Alt utviklingsarbeid har de siste årene skjedd i samarbeid med universitetsskolene gjennom et tett og forpliktende partnerskap. Praksisfeltet deltar dermed ikke bare i gjennomføringen av praksis, men i den strategiske videreutviklingen av lærerutdanningen, og for UiO har det vært en stor styrke at skolene også føler eierskap til lærerutdanningen. UiO bygger på dette arbeidet også i arbeidet med desentralisert ordning for kompetanseutvikling i grunnopplæringen (DEKOM).

Institusjonene har valgt ulike måter å organisere lærerutdanningene sine på. Ved UiO er studentenes praksis tett integrert med de faglige emnene, i stedet for at praksisemner er noe som kommer i tillegg. Dette grepet er et svært viktig kunnskapsmoment i UiOs utdanningsmodell: studentene lærer ikke nødvendigvis mer i arbeidslivet enn på campus, så volumet av praksis har ikke en direkte sammenheng med studentenes læringsutbytte, det sentrale er hvordan vi klarer å utnytte sammenhengen mellom de to lærings situasjonene.

Etableringen av de nye samarbeidsorganene for lærerutdanning er gode grep, de gir arenaer for å drøfte viktige tema på tvers og kan bli gode arenaer for samarbeid mellom aktørene. I det videre arbeidet vil det være viktig å sørge for balanse mellom utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet samt mellom ulike typer lærerutdanninger. I tillegg til utdanningsinstitusjonene og praksisfeltet selv er flere andre aktører involvert i praksis på ulike måter, blant annet UHR og NOKUT, men det er avgjørende at den faglige utviklingen av lærerutdanningene er forskningsbasert.

Med hilsen

Svein Stølen
rektor

Arne Benjaminsen
universitetsdirektør

Dette dokumentet er godkjent elektronisk ved UiO og er derfor ikke signert.
Saksbehandler: Jonny Roar Sundnes, j.r.sundnes@admin.uio.no.